

Abstrakt a klíčová slova: Závaznost rozhodnutí a nálezů v mezinárodních sporech

Abstrakt

Mezinárodní investiční právo poskytuje zahraničním investorům dva základní typy ochrany: standardy ochrany, které musí státy dodržovat vůči investorům a jejich investicím, a možnost řešit spory týkající se těchto investic před neustranným mezinárodním rozhodčím tribunálem. Přestože standardy ochrany a mandát rozhodců jsou zakotveny v mezinárodní úmluvě, rozhodce při řešení investičních sporů aplikuje jak mezinárodní, tak i národní právo. Nicméně jelikož je takový rozhodce vnímán především jako arbitr rozhodující o mezinárodněprávní odpovědnosti států, otázky národního práva jsou v akademické diskuzi upozaďovány. Tato disertační práce napravuje tento nedostatek a pokládá si následující otázku: Jak by měl rozhodce v mezinárodní investiční arbitráži zaházet s národní judikaturou? Práce tuto otázku zodpovídá doktrinální analýzou akademických prací, soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů z oblasti práva mezinárodní investiční arbitráže, mezinárodní obchodní arbitráže a analyzuje také praxi Mezinárodního soudního dvora. Rozličnost zdrojů, ze kterých tato práce čerpá a které analyzuje, je dána hybridní povahou mezinárodní investiční arbitráže, která se pohybuje mezi národním způsobem řešení sporů a řešením sporů v rovině mezinárodního práva veřejného.

Na základě takto provedené analýzy formuluje tato práce tři rozdílné přístupy rozhodce k národnímu právu a národní judikatuře: (i) národní právo a judikatura jako faktická otázka, (ii) přístup k národnímu právu a judikatuře jako národní soudce a (iii) přístup k národnímu právu a judikatuře jako nadnárodní rozhodce. Všechny tyto přístupy se pak uplatní při rozhodování mezinárodních investičních sporů.

Hlavním argumentem této práce je, že by rozhodce měl přistupovat ke každému žalobnímu nároku jednotlivě a teprve na základě jeho povahy rozhodnout, jaký z výše uvedených modelů zacházení s národním právem a judikaturou zaujmout. Tato práce ukazuje, že povaha daného žalobního nároku ovlivňuje roli, kterou národní právo a národní judikatura při řešení daného sporu sehrávají. Proto by se měl měnit i přístup rozhodce. Práce ilustruje toto rozdílné zacházení ovlivněné povahou žalobního nároku na čtyřech různých nárocích: žaloby pro nezákonné vyvlastnění investice, žaloby o porušení standardu spravedlivého a rovného zacházení, žaloby na základě tzv. umbrella clause a žaloby o porušení čistě smluvní

povinnosti. Ve svém závěru tato práce demonstruje možné dopady nesprávného zacházení s národním právem a judikaturou arbitrem v mezinárodní investiční arbitráži.

Klíčová slova: mezinárodní investiční arbitráž, zacházení s národní judikaturou, národní právo